

בעזהש"ת

גיליון

מקשיבים לקולך

מאמרי השקפה וחיזוק
מלווים בסיפורי השגחה ואמונה
מתוך שיעורים שנמסרו דבר יום ביומו

◀ פרשת השבוע ▶
תשעה באב

מאיתי בסייעתא דשמיא
פינחס אליהו ב"ר שלום פרץ

ניתן לשמוע את השיעורים מידי יום ביומו
להאזנה חייגו לקו הישיר:

0733-71-81-57

כמו"כ ניתן גם להוריד את השיעורים
בעמדות ובאתר קול הלשון

זמני השיעורים מתקיימים מידי שבוע כדלהלן:

בבית הכנסת המרכזי "שבטי ישראל" אופקים
מידי יום אחר תפילת שחרית

בבית הכנסת "אהבת שלום" אופקים
בשבת קודש אחרי תפילת שחרית
חדש !!! שיעור בגמרא בשבת בשעה 17:45

להארות והערות וכן לקבלת הגיליון
ניתן לשלוח בקשה לכתובת המייל:

makshivim10@gmail.com

ניתן להוריד את הגיליון מידי שבוע
באתר דרשו וכן באתר לדעת
© כל הזכויות שמורות למחבר

**המעוניינים לזכות לקחת חלק בהפצת גיליון זה
לרפואה/הצלחה/זיווג/עילוי נשמת וכו'
מוזמנים ליצור קשר לטלפון: 052-7654865**

תשעה באב תשפ"ב

על כתפיו, מנהיג מיוחד, ואתה בוכה
על השקל?

ולצערנו אנחנו דומים לאותו קבצן,
יש פה חורבן של בית המקדש
ובמקום לבכות ולהצטער על
ה"שכינתא בגלותא" ולבקש "והשב
שכינתך לציון" למען שמו יתברך.

אנחנו רוצים משיח שיסדר לנו את
המשכנתא, את כל הבעיות האישיות,
שיבוא משיח, ולא יהיו יותר פיגועים,
שלא יהיו בעיות של בריאות, פשוט
בוכים על השקל.

תזכורות, גם לנורמטיבים

יש דבר מעניין, בשלושת הרגלים
בתפילה מזכירים "ומפני חטאינו גלינו
מארצנו ונתרחקנו מעל אדמתנו, ואין
אנחנו יכולים לעלות וליראות
ולהשתחוות לפניך" בשיא השמחה

בוכים על שקל

בתקופה הזו ימים שמתאבלים על
חורבן בית המקדש, ישנה בעייה שלא
תמיד אנחנו מרגישים את החסרון של
בית המקדש, ואם משהו מפריע לנו,
זה, איך אני מחליף את הגרוטאה של
2022 במשהו חדשני של 2023? ☺

הרב מיישקובסקי מביא משל יפה,
נתאר לעצמנו בלוויה של הרב שך
זצ"ל כשכולם בכו שאיבדו את הרב
שך גדול הדור, וראו קבצן שבוכה
ללא הפסקה, שאלו אותו: למה אתה
בוכה?

ענה להם: בגלל שכל יום שהייתי
אוסף כסף בישיבת פוניבז', הרב שך
היה מביא לי שקל, ועכשיו שהרב שך
נפטר מי יביא לי את השקל???

אמרו לו: אתה נורמלי? איבדנו פה
אדם גדול שנשא את כל משא העם

נכנס לבית ואתה רואה את האמה על
אמה, אתה מרגיש שייכות.

חתן וכלה ביום הכי מרגש שלהם
שהם נמצאים תחת החופה אומרים
להם: לשבור כוס זכר לחורבן, כדי
לזכור שהקדוש ברוך הוא בלי בית.
וזה גורם לריחוק ולכלל הבעיות.

ילד עם בנד ים כחול

הרב שטיינמן זצ"ל בשיחה שמסר
רצה להמחיש להם את עניין החורבן,

הוא שאל הייתם פעם בים? אתם
מכירים את המראה הזה של אבא
המחפש את בנו וצועק "שלמה,
שלמה" ולא מוצא אותו, וכל הילדים
לחוצים, והמציל צועק מי שראה ילד
קטן עם בנד ים כחול, אבא שלו
מחפש אותו.

ויש לחץ גדול, ואבא שלו דואג עם
דמעות בעיניים הולך הלוך ושוב, דקה
אחת הוא בודק בחוף, ואחרי דקה
הוא בודק במים, בתוך הים שאולי...

של הרגלים מתזכרים אותנו...בחורבן,
מה העניין???

ויש עוד הרבה הלכות שכל ענינם
להזכיר לנו את החורבן, ולא מובן מה
הענין בכל האלה???

מה אנחנו כאלה.... 😊???. שאנחנו
צריכים כל כך הרבה תזכורות???

והתשובה היא שהתזכורות הם גם
לנורמטיבים!!! אם תשאל אדם
שמעת, מה קרה היום בבוקר
בירושלים? הוא מיד ישאל אותך: מה
קרה? פיגוע?

ואם יגידו לו: לא, מה לא שמעת? לא
הקריבו את קרבן תמיד של שחר?
הוא יענה לך? מה אתה צוחק עלי?
אנחנו לא שם, ולצערנו זה לא מה
שמעניין אותנו, ולכן חז"ל תיקנו
הלכות מיוחדות כדי שזכור את
החורבן.

סיימת עכשיו לבנות את הוילה, הכל
נוצץ, יש הלכה להשאיר אמה על
אמה כנגד הפתח בלי סיד, ללמד
אותנו שכל עוד שבית המקדש לא
קיים אז גם הבית שלך לא קיים, אתה

בראשונה אלא שהיו עובדי עכו"ם, ומגלי עריות, ושופכין דמים, אבל בשני מכירין אנו אותם שהיו יגעין בתורה וזהירין במצוות ובמעשרות, וכל זוסת טובה [הנהגה טובה] היתה בהם, אלא שהיו אוהבין את הממון ושונאין אלו לאלו שנאת חנם.

וקשה היא שנאת חנם שהיא שקולה כנגד עבודה זרה גילוי עריות ושפיכות דמים.

חינם, לא לגמרי

הגר"א על האגדות חז"ל של סבי דבי אתונה [בכורות ח'] כותב: שהמקור של שנאת חנם הוא מתוך חיסרון באמונה.

לכאורה יש להקשות למה נקראת שנאת חנם? וכי אדם קם בבוקר ומחליט היום אני שונא עשרה אנשים ומתחיל לחפש מי שימלא לו את המכסה ☺, ודאי שזה לא עובד כך. אלא מדובר על בן אדם שעשו לו

ה' ישמור, והוא לא רוצה לחשוב על זה.

עד שבא אדם עם הילד, ואמר ראיתי אותו ליד המלתחות, האבא הודה לו מכל הלב עם דמעות בעיניים, אותו דבר הקב"ה מחפש אותנו ושואל איפה אתם???

הגמרא במסכת יומא [ט"ז] אומרת: "מקדש ראשון מפני מה חרב? מפני ג' דברים שהיו בו, עבודה זרה, גילוי עריות, ושפיכות דמים, ובהמשך אומרת הגמרא "רשעים היו אלא שתלו בטחונם בקב"ה".

אבל מקדש שני שהיו עוסקין בתורה במצוות וגמילות חסדים מפני מה חרב? מפני שהיתה בו שנאת חנם, ועוד מביאה הגמרא: ראשונים שנתגלה עוונם נתגלה קיצם, ואחרונים שלא נתגלה עוונם לא נתגלה קיצם.

למה זה נקרא שלא נתגלה עוונם???

כיון שאנשים לא מרגישים שזה חטא, מה עשיתי???

אני לא אוהב אותו, מה אתה רוצה ממני?????

אומר הירושלמי במסכת יומא {א' - ג'} וז"ל מצאנו שלא חרב הבית

הזה, וגילגלו על ידו את החובה הזו לגרום לך צער, כמו שידוע שמגלגלין זכות על ידי זכאי וחובה על ידי חייב, ולכן אין לך מה לכעוס עליו, כיון שהוא רק פקיד זוטא.

נתאר לעצמנו שמגיע הדוור ומביא לאדם מכתבים והיו שם מכתבים שהוא צריך לשלם וכל מיני תביעות לתשלום חובות.

היעלה על הדעת שהוא יתחיל לצעוק על הדוור, למה אתה כזה רע? ודורש ממני כאלו סכומים? אין לך לב? כל בר דעת מבין שאין מה לכעוס על הדוור כי הוא סה"כ שליח, הוא לא קשור לזה.

אותו הדבר צריך לדעת שהאדם שדיבר עליך, שמתלונן על הבנייה שלך, האדם שמפריע לך בחניה וכדו' הם רק שליחים, רק שלא כתוב לו על החולצה "חברת שליחויות רעות בע"מ" (☹).

אומר שלמה המלך "בְּרָצוֹת ה' בְּרָבִי אִישׁ גַּם אוֹיְבֵי וַיְשַׁלֵּם אֹתוֹ" [משלי ט"ז ז']. ברגע שאתה מסתדר עם בורא

איזה עוול, או שדיברו עליו דיבורים לא טובים.

ושנאה זו נקראת שנאת חינם, כיון שיש לך טעות, כי מי שאתה כועס עליו בגלל שעשה לך עוול, זה לא הוא עשה לך, אלא בורא עולם החליט שמגיע לך הצער הזה. ואם לא תקבל את הצער ממנו אז ימצאו מתנדב אחר שיביא לך את הצער הזה.

ואם לא מגיע לך הצער הזה אז גם אם יתאספו כל באי עולם בשביל לנסות לעשות לך משהו, אם זה לא נגזר עליך הם לא יוכלו לעשות מאומה, ואם אתה רואה שהצליחו, פירושו שכך הקב"ה רצה, ואם הקב"ה רצה כך אז מדוע אתה כועס על האדם שעשה לך, ואם בכל זאת אתה כועס עליו אתה מראה שאתה חושב שהוא האחראי על הצער שנגרם לך.

והאמת שהוא רק שליח להעביר את הצער שנגזר עליך, פשוט גזרו משמיים שיהיה לך צער, וחיפשו מתנדב ואף אחד לא רצה לעשות את השליחות הרעה הזו, עד שבא החייב

עולים חדשים זועמים

הסיפור שלפננו יתן לנו קצת להרגיש את החורבן גם בזמננו.

סיפרה מורה אחת שעבדה כמורה וכמדריכה באתר קראוונים "בת חצור" שהיה ממוקם ליד גדרה, מדובר על שנת תש"מ בערך.

היו שם כשבע מאות קראוונים שאיכלסו אלפי עולים חדשים מאתיופיה, עבדתי שם כמורה, ראיתי שאת רוב המנהגים הם יודעים, אבל ישנם דברים שעדיין צריך להשלים להם, החלטתי לקחת את זה כפרויקט.

כשהגיע ראש חודש ניסן החלטתי ללמד על חג הפסח, ואמרתי לילדים היום ר"ח ניסן, וזהו חודש שבו אנו חוגגים את חג הפסח, כך פתחתי את השיעור וסיפרתי שפסח הוא אחד משלושת הרגלים, ובפסח נהגו כל היהודים לעלות לירושלים לבית המקדש.

עולם, ועושה את כל מה שצריך, ולא מתחכם, ומעגל פינות, אז בורא עולם ידאג לך ויוריד לך את כל האויבים.

צריך לדעת שאם משהו לא מסתדר בבית עם האשה, עם הילדים, עם השכנים.

תדע לך הכל זה מבורא עולם הוא המנהל והוא הבוס.

ויש עוד פירוש למה זה נקרא שנאת חנם הרי נדיר למצוא מי ששונא אנשים סתם??????

בדרך כלל אדם עשה לשני משהו רע, הוא בועס עליו, ויש שמהדרים שגם שונאים אותו ☺ וזה נקרא "שנאת חנם" כיון שהכעם עליו צריך להיות עם פורפורציה, לא כל דבר קטן אמור לגרום להפסיק לדבר איתו, במשך שנים הם היו ידידים פתאום הוא מתהפך עליו 180 מעלות, הלו!!! מה קורה איתך???? אז אמרו לך מילה, סו וואט [אז מה], זו נקראת "שנאת חנם".

והתווכחו וצעקו, ואני אמרתי בליבי תודה לריבונו של עולם, שעוד שלש דקות מסתיימים הלימודים, וכך כשהגיע הצלצול אספו הילדים את התיקים והלכו כולם, יצאתי מבולבלת לגמרי.

למחרת, כשהגיע האוטובוס שלי לתחנה, ירדתי ממנו והתחלנו לצעוד בשלווה לכיוון בית הספר, ואז בשער שאל אותי השומר עם פנים מבוהלות: קרה משהו? מה קורה פה? יש לך מושג? אני שואלת אותו למה? ואז הוא מצביע לי על פתח בית הספר שהתקבצו שם הרבה עולי אתיופיה מבוגרים, כנראה ההורים של התלמידים אבל למה הם באו? ועל מה הצעקות?

כשהתקרבתי לשם כולם שתקו, ואז פנה אלי אחד המבוגרים שידע עברית ברמה טובה ושאל אותי: את המורה של הילדים שלנו? אמרתי לו: כן, למה מה קרה שבאתם?

הסתכל עלי במבט כועס ואמר לי: הילדים חזרו אתמול הביתה, ואמרו לנו שהמורה שמלמדת אותם סיפרה

ואז בשלב מסוים קפץ אחד התלמידים ושאל: המורה את היית פעם בבית המקדש?

חייכתי אליו והבנתי שהוא קצת מבולבל, ועניתי לילד, לא! מה פתאום! זה היה ממש מזמן! ואז חזר התלמיד ואמר כן מזמן, אבל את היית שם בבית המקדש? ואז החלטתי להסביר לו ברור, ואמרתי לו: לא, מה פתאום! זה היה ממש לפני הרבה מאד שנים. ואז כולם שאלו: המורה, מה לא היית בבית המקדש?

תספרי לנו איך זה להיות בבית המקדש? איך נראה בית המקדש? ואז אמרתי להם שיקשיבו בשקט. אין בית המקדש, הוא היה לפני הרבה שנים, אבל היום הוא איננו, הוא חרב, הוא נשרף, אני לא הייתי שם, וגם אבא שלי לא היה שם, וגם סבא שלי לא היה שם, כיון שכבר אלפים שנה אין לנו בית המקדש.

התלמידים היו נראים מבולבלים, אבל אני תליתי את זה כגלגל שהם קצת מנותקים ולא יודעים מה קורה, והתחילו לדבר באמהרית ביניהם

כאילו הבאתי להם בשורת איוב שהיתה קשה מנשוא, כאילו בישרתי להם על מותו של אדם אהוב.

לראשונה בחיי עמדתי מול אנשים שממש התאבלו על חורבן בית המקדש שבירושלים, בשנה שלאחר מכן, באתי לבית הכנסת בתשעה באב וכשהתחילו בקריאת מגילת איכה, "איכה ישבה בדד היתה כאלמנה. כבו תנכה בלילה ודמעתה על לחייה, אין לה מנחם מכל אוהביה, כל רעיה בגדו בה היו לה לאויבים"

ואז נזכרתי באותו ר"ח ניסן במבטים של הילדים הכועסים, בצעקות של ההורים, בבכי של האמהות, בשקט של הגברים שהיו בהלם מוחלט, כאילו בישרתי להם שכרנע מת אדם שיקר לליבם, וכך אנחנו צריכים להרגיש את חסרונו של בית המקדש, ואת הסתלקות השכינה הקדושה מחיינו בארץ ישראל.

להם שאין בית המקדש בירושלים, איך את יכולה להגיד להם דבר כזה?

אמרתי לו אני ראיתי שהם מבולבלים בנושא של בית המקדש, והם שאלו אותי: אם הייתי שם? והייתי חייבת להבהיר להם שבית המקדש נשרף לפני אלפיים שנה, והיום אין לנו בית המקדש,

ואז עם המבט הכועס הוא אומר לי: על מה את מדברת? התחלתי להתבלבל מה קורה פה? אמרתי לו: על מה הכעס? פשוט הזכרתי להם שביהמ"ק נחרב ולא קיים היום, ואז התחילו לדבר באמהרית בקול ובצעקות כמה דקות.

ואז פנה אלי שוב ושאל אותי את בטוחה? אמרתי לו בוודאי, וכמעט שצחקתי לו בפנים, ואז הוא פנה שוב לקבוצה בטון רציני, תירגם לקבוצה את מה שאמרתי.

ואז אשה אחת נפלה והתעלפה אשה אחת התחילה לככות בכי קורע לב, כמה גברים היו נראים בהלם, ועוד כמה דיברו בשקט והיו נראים מפוחדים, עמדתי מולם והייתי המומה

לא מעריך או לא מבין?

מסופר על נפוליאון שהלך יום אחד בתשעה באב ברחוב היהודים וראה את היהודים יושבים וזוכים הוא שאל: מה קרה???

ענו לו שנחרב בית המקדש, ושוב שאל אותם: כמה זה עולה? הוא מוכן לשלם, רק שלא יבכו, והסבירו לו שזה לא ענין כספי אלא ענין רוחני.

אמר להם שלפי המידע שלו אין שום בנין שנחרב בזמן האחרון, אמרו לו: זה קרה לפני 3000 שנה, אמר להם עם שמסוגל לבכות על בית המקדש שהיה לפני 3000 שנה, עוד מובטח שיחזור לעצמו ויראה בתפארתו.

ראיתי שמביאים משל על זוג שלא היה להם ילדים במשך הרבה שנים, ועשו את כל ההשתדלויות שיכלו כדי לזכות בילדים, וברוך השם לאחר תקופה האישה נפקדה ואחרי תשעה חודשים היא הולכת ללדת, והם שמחים ומאושרים והבעל מחכה מחוץ לחדר לידה עוברת שעה ושעתיים.

פתאום הוא רואה רופאים נכנסים ויוצאים ואחרי כמה שעות הם קוראים לו, ואומרים לו: תשמע המצב מסובך, זה או האישה או הילד, אי אפשר להציל את שניהם תחליט מה נעשה????

אמר להם שאני אחליט?? תשאלו את האישה!!

שאלו אותה: מה את מעדיפה או את?? או הילד?? אמרה לבעלה: אני כל החיים חיכיתי לילד הזה, ולמה לי חיים בלעדיו, ואמרה לבעלה: תדאג לילד ותגדל אותו, אבל תספר לו שאמא שלו אהבה אותו ומסרה את הנפש בשבילו, ושילמד לעי"נ ויתפלל לעי"נ, ובאמת כך עשו העדיפו את הילד על פני האמא.

ולמחרת היתה הלוויה ממש עצובה שנולד תינוק שלא יכיר את אמא שלו, והאבא גידל אותו במסירות וכשהגיע לגיל מצוות אמר לו אביו שביום הבר-מצווה חל היארצייט [אזכרה] של האמא, שמסרה נפשה בשבילו ולפחות כאשר הוא אומר קדיש, שיאמר לאט ובכוונה ולו כדי

שכיון שלא הברנו, אנחנו לא יודעים
מה חסר לנו, אז מדוע שנבכה?

אבל אם נבין מה היה חסר לנו אנחנו
נבכה אוהו נבכה.

5 דקות שחסרים לנו

וכדי שנבין מה חסר לנו, זה רק על
ידי שנתבונן, מה היה עם בית
המקדש, איזה חיים של קדושה, הכל
היה נראה אחרת.

על הפסוק "וַיִּגַּשׁ וַיִּשָּׁק לוֹ וַיִּבְרַח אֶת
רִיחַ בְּגָדָיו וַיִּבְרַכְהוּ וַיֹּאמֶר רְאֵה רִיחַ
בְּגֵי בָרִיחַ שְׂדֵה אֲשֶׁר בָּרְכוּ ה'"'
[בראשית כ"ז כ"ז]

אומר המדרש אל תיקרי בגדיו אלא
בוגדיו, יצחק אבינו מריח את הבוגדים
של עם ישראל ומברך אותם.

ולכאורה, יש להקשות: מדוע מברך
אותם??? וכי לבוגדים מגיעה ברכה?
והתשובה אומר המדרש שמדובר על

לקיים את מה שביקשה כשמסרה
נפש בשבילו.

והנה כאשר הבן מגיע לאמירת
הקדיש הוא אומר אותו מהר ובלי
כוונה, כאילו זה לא נוגע אליו, האבא
לא יכל להשאר אדיש, ודיבר עם
הילד ואמר לו: איך אתה מסוגל לומר
את הקדיש בלי שום רגש? אחרי
שהאמא מסרה את כל החיים שלה
בשבילך???

אמר לו הילד: אני לא ראיתי את
אמא, ולא הכרתי אותה מעולם,
ולמרות כל הסיפורים שאתה מספר לי
עליה אני לא מרגיש שום רגש מיוחד
כלפיה.

אותו דבר ביחס לבית המקדש,
הקב"ה שפך חמתו על בית המקדש
שלו, כדי לשמור עלינו, האפשרות
היתה או עם ישראל ח"ו, או בית
המקדש??? והקב"ה ברוב רחמיו
שפך חמתו על עצים ואבנים, ואנחנו
עוד שואלים למה אי-אפשר לשמוע
מוזיקה? למה אי אפשר לאכול בשר?
אין לנו שום רגש, ואנחנו אומרים

לקחו אותו הרומאים ועם מסור של נגריה היו מענים אותו כדי שיסכים להיכנס ואמר להם מספיק שהכעסתי לבוראי פעם אחת אני לא אכעים אותו פעם נוספת, והיו מנמרים לו את האיברים והיה צועק וי לי שהכעסתי את בוראי, וי לי שהכעסתי את בוראי.

שואל הרב מפוניבז' אני לא מבין, דקה לפני הוא נכנס ומוציא את המנורה ולא מפחד מכלום, ודקה אחרי שיוצא הוא לא מוכן להיכנס בשום פנים ואופן, ואפילו מוסר נפש בשביל זה, מה קרה פה? מה השתנה בכמה דקות האלו?

ומתריך: שבין הפעם הראשונה לשניה הוא שהה בבית המקדש חמש דקות, וזה הספיק להשפיע עליו שהיה מוכן למסור נפש.

זו העוצמה שהיתה לנו, ואיבדנו אותה ומספיק להתבונן בזה, ומיד נבין את גודל החורבן, וכמה שאנחנו חסרים ללא בית המקדש.

בוגדים, כגון יוסף משייתא, וכן יקום איש צרורות.

מביא המדרש את סיפורו של יוסף משייתא: שבשעה שהרומאים נכנסו לירושלים, הם פחדו להיכנס לבית המקדש, ואמרו: מי מהיהודים שיכנס לבית המקדש, יוכל להוציא איתו מה שרוצה, וזה יהיה שלו, ורצו שעל ידי זה יתחלל בית המקדש וכך יוכלו להיכנס אחריו.

ואף אחד מהיהודים לא רצה לשתף איתם פעולה, רק אדם אחד שקראו לו יוסף משייתא שנכנס והוציא איתו את מנורת הזהב, ראו הרומאים את המנורה כזה חוד והדר, אמרו לו זה לא מתאים לשימוש של הדיוט זה מתאים למלך ולקחו ממנו את המנורה

ואמרו לו: תיכנס עוד פעם ועכשיו מה שתוציא זה שלך {ממש האמין להם} אמר להם יוסף משייתא: אני לא נכנס עוד פעם, הביאו עורך דין לחתום שהפעם הם יעמדו בהתחייבות, אך הוא לא הסכים בשום פנים ואופן.

10,000 דולר על דמעה אחת

ומרחם עליהם, שמא ישונו ויתחברו כולם ויקראו לאלוקיהם ויעזרם ולא הועלנו כלום, לפיכך כשתכבוש אותם לא תניח להם לעמוד ולהתפלל.

וכשכבש אותם היה אחד מהם עומד {להתפלל} מיד הוא היה מחתך אותו איברים איברים, אפילו נבוכדנצאר הבין את עוצמת התפילה ולכן לא הניח להם להתפלל כלל.

על כוחה של דמעה אחת, סיפר הרב יצחק זילברשטיין: שהובאה אליו צוואה שהיה בה קטע מוזר, הצוואה היתה של אישה שחילקה את כל כספה וזהבה בין הבנים והבנות שלה, וכן נתנה גם לנכדים ולנכדות לכולם נתנה די בשווה.

בתוך הדברים הוסיפה שורה שבה ציינה שהיא מעניקה לנכדה מסוימת עשרת אלפים דולר יותר מאשר לכל הנכדים האחרים.

וזה היה נראה מוזר, ובגלל זה הטילו ספק באמינותה של הצוואה וחיפשו כל מיני כיוונים למה שתעדיף את הנכדה הזו על פני האחרות.

אומר המדרש על הפסוק: "על נהרות כָּבֵל שָׁם יִשְׁכְּנוּ גַם כְּבִינוּ בְּזַכְרֵנוּ אֶת צִיּוֹן" [תהילים קל"ז א'] שירמיה הנביא היה לו הצעה מנבוזראדן לבוא עם עם ישראל הגולים לבבל.

ואמר אם אני יבוא איתם מי ישאר עם עם ישראל שנשארו פה??? ולכן החליט שהוא נשאר ולא הולך איתם.

ואיך שראו שהוא פורש מהם התחילו לבכות, אמר להם ירמיה עכשיו אתם נזכרים לבכות??? אם הייתם בוכים בכי אחד לפני החורבן, יכולתם לבטל את החורבן, וחבל שעכשיו אתם נזכרים.

ואת כל זה הם יכלו לשנות, אם רק היו פונים לקב"ה, וגם נבוכדנצאר ידע על כך.

ממשיך המדרש באיכה ובתהילים קל"ז: שנבוכדנצאר ציוה את נבוזראדן, דע שאלוקיהם של אלו מקבל בעלי תשובה הוא, רחמן הוא, וכיון שמסבירים לו פנים הוא חוזר

עשרת אלפים דולר מחיר כזה יקר, איזה תעריף יהיה בשמיים לדמעה אחת שיוזיל אדם מעיניו על חורבן בית המקדש??? איזה מחיר ישלם הקב"ה לאדם שמבכה על חסרון כבוד שמיים.

ורואים עוד דבר, לפעמים יש תחושה שגם אם מצליחים להוריד דמעה או אפילו כמה דמעות, מה כבר אפשר לפעול עם זה???

רואים שכבר בדמעה אחת אתה מראה שאיכפת לך, וכל היחס לחורבן משתנה.

ואז מצאו מכתב שהסביר את הירושה, במכתב תיארה הסבתא בשפה נרגשת מאוד את אותו לילה שישבה עם כל נכדיה ונכדותיה וסיפרה להם על כל מעללי הנאצים בתקופת השואה ואת כל מה שעבר עליה.

ומספרת הסבתא בשפה מאוד נרגשת שאמנם כל הנכדים האזינו לסיפוריה בדריכות רבה, אבל הנכדה הזו לא רק שהקשיבה והתרגשה אלא גם הוזילה דמעה, וכך פתרו את מה שהוסיפה לה הסבתא עשרת אלפים דולר.

נעשה חשבון פשוט, אם כאן בעולם הזה מוכנים לשלם על דמעה אחת

גיליון זה מוקדש לרפואה והצלחה

אימני מורתני דינה בת ריקה תחי' ○○○
להצלחת משפחת התורם בעילום שם ○○○
הילד הראל מאיר בן לינוי הי"ו ○○○
לרפואת ○○○

אבי מורי ר' שלום בן עישה שליט"א ○○○
ר' רחמים בן ריקה הי"ו ○○○
לינוי בת שירה תחי' ○○○
מרגלית בת סוזן תחי' סוזנה בת רחל תחי' ○○○

לאה בת חסידה חסיבה תחי' ○○○
הסבתא עישה בת סולטנה תחי' ○○○
ר' רפאל ישראל בן מוזל הי"ו ○○○
רבקה בת חסידה חסיבה תחי' ○○○

גיליון זה מוקדש לע"נ הנפטרים

הסבא ר' מרדכי ב"ר שמחה ז"ל לבית פרץ ○○○
הצדיק מרעננה ר' יצחק הכהן בן זלאטא אסתר זיע"א לבית הוברמן ○○○
ר' אורן בן רחל רשל ז"ל ○○○
לע"נ ○○○

חמותי הרבנית חסידה חסיבה בת סוליקה ע"ה לבית הרב אדרי זצ"ל ○○○
הסבתא ריקה בת עזיזה ע"ה לבית כהן ○○○
אייר בת מרגלית ע"ה לבית שריקי ○○○
פנחס בן אסתר ז"ל ○○○

מור חמי הרה"ג רפאל אדרי זצוק"ל הצדיק מרעננה ○○○
הסבא ר' פינחס אליהו בר שמחה ז"ל לבית כהן ○○○
מושה סרג' בן אורידה ז"ל לבית עטיה ○○○
שלמה בן קנילה ז"ל לבית אליסים ○○○

בשורה משמחת

בסייעתא דשמיא ולאור בקשת רבים

עלה בידינו לפתוח קו טלפון ישיר

לשיעורי הרב שליט"א

שמספרו:

0733-71-81-57

(ללא הקשת שום קוד)

השיעורים נמסרים מידי יום ביומו בשעות הבוקר